

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 40
din 16.05.2007

privind soluționarea contestației formulată de
S.C.S.R.L. din localitatea, comuna, județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub
nr.din 19.04.2007

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Suceava prin adresa nr. din 17.04.2007, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr.din 19.04.2007, cu privire la contestația formulată de **S.C.S.R.L.**, având domiciliul fiscal în localitatea, comuna, nr....., județul Suceava.

Societatea contestă măsurile stabilite prin Decizia de impuneredin 20.03.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal Suceava sub număruldin 21.03.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 21.03.2007, privind suma delei, reprezentând:

-lei impozit pe profit;
- lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei penalități aferente impozitului pe profit;
-lei T.V.A.;
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.175 și 179 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. prin contestația nr. din 11.04.2007 susține că organele de control au calculat impozit pe profit și taxă pe valoarea adăugată pentru deșeurile rezultate în urma prelucrării materialului lemnos, fără să țină cont de pierderile tehnologice (rumeguș și deșeuri nevandabile), conform normativelor în vigoare, și de faptul că procesarea materialului lemnos nu se efectuează cu utilaje de ultimă oră.

De asemenea, menționează că cheltuielile de funcționare și reparațiile sunt aferente sediului social.

Prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 09.05.2007, societatea precizează că renunță la contestația formulată pentru suma de lei, reprezentând lei impozit pe profit șitaxă pe valoarea adăugată, astfel:

-impozit pe profit pentru anul 2004, privind bonul de vânzare nr...../15.09.2004;

-taxă pe valoarea adăugată ce are la bază bonul de vânzare nr...../15.09.2004;

- lei impozit pe profit aferent anului 2006, pe motiv că societatea a omis să înregistreze cheltuielile nedeductibile evidențiate în contul 6581, în sumă delei.

De asemenea, în legătură cu facturile care au fost evidențiate ca bunuri pentru nevoile firmei și nu au fost luate în calcul de către organul de control, societatea precizează că sediul firmei se află în interiorul locuinței personale și că s-a pus la dispoziția acesteia un birou, holul, baia, bucătăria și o cameră de protocol.

Referitor la calculul deșeurilor și pierderile tehnologice, societatea menționează că anexează o parte din facturile de valorificare a acestora și registrul de gater.

II. Prin Decizia de impuneredin 20.03.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal Suceava sub număruldin 21.03.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 21.03.2007, organele de control au constatat că la 31 decembrie 2004 societatea a înregistrat o pierdere contabilă delei și o pierdere fiscală delei.

În urma verificării efectuate organele de control au reîntregit profitul impozabil aferent anului 2004 cu suma delei, reprezentând contravaloarea cantității dedeșeuri obținute din procesul de producție, stabilind un impozit aferent în sumă delei.

Organele de control au constatat că în luna ianuarie 2004 societatea a achiziționat cu factura nr./20.01.2004, în sumă delei, ... calorifere, care nu sunt pentru nevoile firmei și au stabilit un impozit pe profit aferent de lei.

De asemenea, organele de control au constatat că societatea a achiziționat diverse bunuri care nu sunt pentru nevoile firmei, în baza următoarelor facturi:

- nr./17.05.2004, emisă de societatea, reprezentând țeavă instalații termoelectrice, în valoare deși TVA de
- nr./09.06.2004, emisă de societatea, reprezentând calorifere, în valoare deși TVA de
- nr./09.06.2004, emisă de societatea, reprezentând calorifere, în valoare deși TVA de
- nr./22.06.2004, emisă de societatea, reprezentând aparat foto, în valoare delei și TVA de

Organele de control au constatat că societatea nu a înregistrat în evidența contabilă bonul de vânzare nr..... din 15.09.2004, în valoare de și TVA de

De asemenea, pentru impozitul pe profit aferent anului 2004, în sumă de, s-au calculat dobânzi de lei și penalități de lei.

În ceea ce privește profitul aferent anului 2006, s-a constatat că la 31 decembrie 2006 societatea a înregistrat un profit impozabil delei, care a fost reîntregit de organele de control cu suma de lei, astfel:

- cu suma de lei, reprezentând contravaloarea cantității dedeșeuri obținute în urma procesului de producție, pentru care datorează un impozit pe profit de

- cu suma de, reprezentând bunuri care nu sunt pentru nevoile societății, respectiv cameră foto digitală, achiziționată cu factura nr./27.12.2006 de la Suceava, în valoare de lei, și TVA delei, precum și mochetă și linoleum achiziționate cu factura nr./11.01.2007 de la SC S.A., în valoare de lei și TVA de

Organele de control au constatat că societatea a recuperat pierderea contabilă din anii 2004 și 2005 și nu pierderea fiscală. De asemenea, au constatat că nu s-a ținut cont de cheltuielile nedeductibile fiscal înregistrate în contul 6581, în sumă delei.

În urma verificării efectuate s-a stabilit un profit impozabil de lei, iar prin recuperarea pierderii aferente anului 2005 a rezultat un profit impozabil în sumă de lei și un impozit pe profit de plată în sumă delei.

Pentru anul 2006 s-au calculat dobânzi de lei.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, organele de control au stabilit suplimentar pentru anul 2004 suma de lei, astfel:

- lei aferentă cantității de tone deșeuri obținute în procesul tehnologic, în sumă delei;

- lei aferentă bunurilor achiziționate, în sumă de lei, care nu sunt pentru nevoile firmei;

-afertă bonului de vânzare neînregistrat în contabilitate.
Pentru anul 2005 organele de control au stabilit suplimentar suma de lei, astfel:

- afertă cantității det deșeuri, în sumă delei, neevidențiate în contabilitate;

-afertă bunurilor care nu sunt pentru nevoile firmei, în valoare de, ce au la bază factura nr./07.09.2005.

Pentru anul 2006 organele de control au stabilit suplimentar o taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei, astfel:

- afertă cantității dedeșeuri, în sumă de lei, neînregistrată în evidența contabilă;

-afertă camerei foto digitale în sumă de lei, achiziționate de la Suceava, în baza facturii nr./27.12.2006.

Pentru anul 2007 organele de control au stabilit suplimentar o taxă pe valoarea adăugată în sumă de, aferente unei mochete și a unui linoleum în sumă totală de lei, achiziționate în baza facturii nr. din 11.01.2007, emisă de S.C. S.A..

Pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar delei, s-au calculat majorări de întârziere de lei și penalități de lei.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile contestatoarei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la impozitul pe profit în sumă delei

1. Referitor la impozitul pe profit aferent veniturilor în sumă delei, cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate pronunța cu privire la impozitul pe profit aferent acestor venituri, în condițiile în care organele de control nu precizează documentele avute în vedere, considerentele care au stat la baza concluziei că produsele respective sunt valorificabile și că au fost obținute efectiv de societate și că nu reprezintă pierderi tehnologice.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de control au stabilit că societatea avea obligația înregistrării veniturilor din deșeurile obținute în procesul de producție, din care cantitatea de tone în sumă delei în anul 2004 și cantitatea detone în sumă deîn anul 2006.

Societatea susține că organele de control nu au ținut cont de pierderile tehnologice, reprezentând rumeguș și deșeuri nevandabile.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 19 din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal, unde se prevede că:

„(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Referitor la aplicarea acestui articol, Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, la punctul 12, prevăd următoarele:

„12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”

Din textele de lege mai sus citate se reține că la calculul profitului impozabil se iau în calcul veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri.

Veniturile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt prevăzute de Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, unde, la punctul 5.3, se prevăd următoarele:

„5.3 - Veniturile din activități curente se pot regăsi sub diferite denumiri, cum ar fi: vânzări, comisioane, dobânzi, dividende.

Contabilitatea veniturilor se ține pe categorii de venituri, după natura lor, astfel:

a) venituri din exploatare, care cuprind:

- venituri din vânzarea produselor, mărfurilor, lucrărilor executate și serviciilor prestate;

- venituri din variația stocurilor, reprezentând variația în plus (creștere) sau în minus (reducere) dintre valoarea la cost de producție efectiv a stocurilor de produse și producție în curs de la sfârșitul perioadei și valoarea stocurilor inițiale ale produselor și producției în curs, neluând în calcul provizioanele pentru depreciere constituite.”

Potrivit punctului 4.58 din același act normativ, în cadrul stocurilor se cuprind **„rebuturile, materialele recuperabile sau deșeurile”**.

Aceste prevederi sunt preluate cu același conținut și de Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aplicabil începând cu 1 ianuarie 2006.

În ceea ce privește înregistrarea în contabilitate a deșeurilor, potrivit Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, valoarea la preț de înregistrare sau cost de producție a produselor reziduale intrate în gestiune din producție proprie se înregistrează în contul 346 "Produse reziduale", prin contul de venituri 711 „Variația stocurilor”.

Potrivit actelor normative menționate mai sus, funcțiunea contului 346 "Produse reziduale" se prezintă astfel:

„Cu ajutorul acestui cont se ține evidența existenței și mișcării stocurilor de produse reziduale (rebuturi, materiale recuperabile sau deșeuri).

Contul 346 "Produse reziduale" este un cont de activ.

În debitul contului 346 "Produse reziduale" se înregistrează:

- valoarea la preț de înregistrare sau cost de producție a produselor reziduale intrate în gestiune din producție proprie (711);
- valoarea produselor reziduale aduse de la terți (354, 401).

În creditul contului 346 "Produse reziduale" se înregistrează:

- valoarea la preț de înregistrare sau cost de producție a produselor reziduale ieșite din gestiune (711);
- valoarea produselor reziduale trimise la terți (354).

Soldul contului reprezintă valoarea la preț de înregistrare a produselor reziduale existente în stoc la sfârșitul perioadei.”

În urma verificării efectuate organele de control au stabilit că societatea nu a înregistrat în contabilitate deșeurile obținute în urma procesului de producție, în anul 2004 cantitatea de tone în sumă delei și în anul 2006 cantitatea detone în sumă de lei.

Societatea susține că organele de control nu au ținut cont la stabilirea deșeurilor de pierderile tehnologice, de rumegușul rezultat și de deșeurile nevandabile.

De asemenea, societatea susține că deșeurile obținute au fost valorificate și anexează registrul de gater și unele facturi din care rezultă vânzarea acestora.

Potrivit **punctului 35** din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, „**35. Nu sunt considerate perisabilități pierderile tehnologice care sunt**

cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau obținerea unui serviciu.”

Prin actele ce fac obiectul contestației, organele de control nu au prezentat documentele avute în vedere, modul de stabilire a cantităților de deșeuri și considerentele care au stat la baza concluziei că societatea nu a înregistrat în contabilitate cantitățile respective.

De asemenea, organele de control nu precizează concret ce reprezintă deșeurile respective și cum s-a ajuns la concluzia că produsele au fost obținute efectiv de societate și că nu reprezintă pierderi tehnologice.

Acest aspect este menționat și prin referatul cu propuneri de soluționare, unde se precizează că în urma contestației formulate de contribuabil organele fiscale s-au prezentat la fața locului și au constatat că „în urma procesului de producție (debitarea lemnului) rezultă chereștea, deșeuri, rumeguș și pierderi tehnologice în anumite procente, care nu au fost explicate în actul de control și nu se poate trage o concluzie asupra debitelor stabilite suplimentar”, propunându-se refacerea actului.

Potrivit art. 64 și 107 din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată,

„Art. 64

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale [...]

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

„Art. 107

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

De asemenea, Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", la punctul 2.1.2, prevede următoarele:

„2.1.2. "Motivul de fapt" - se va înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și prezentarea consecinței fiscale. Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.”

Având în vedere că organele de control nu au prezentat dacă produsele în cauză au rezultat efectiv în urma procesului de producție și nu

precizează documentele avute în vedere, modul de stabilire a cantităților de deșeuri și considerentele care au stat la baza concluziei că societatea nu le-a înregistrat în contabilitate, organul de soluționare nu se poate pronunța dacă acestea reprezintă consumuri tehnologice, care se încadrează în norma de consum necesară pentru fabricarea unui produs, sau dacă sunt deșeuri valorificabile, motiv pentru care urmează a se desființa decizia de impunere contestată pentru impozitul pe profit aferent veniturilor în sumă delei.

2. Referitor la impozitul pe profit rezultat prin neadmiterea la deducere a cheltuielilor în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate pronunța cu privire la deductibilitatea acestor cheltuieli, în condițiile în care organele de control nu precizează cauzele care au condus la concluzia că bunurile respective nu au fost utilizate scopul realizării de venituri impozabile.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de control au considerat că societatea contestatoare nu are dreptul la deducerea cheltuielilor în sumă de lei pe motiv că bunurile respective nu au fost utilizate pentru nevoile firmei.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 19 din Legea nr. 571 / 2003** privind Codul fiscal, unde se prevede că:

„(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Din actele de control se reține că în urma verificării efectuate, organele de control nu au admis la deducere cheltuielile în sumă de lei, din care lei în anul 2004 șilei în anul 2006, astfel:

Anul 2004

- factura nr./20.01.2004, în sumă delei, reprezentând .. calorifere;

- factura nr./17.05.2004, emisă de societatea, reprezentând țevă instalații termoelectrice, în valoare deși TVA de

- factura nr./09.06.2004, emisă de societatea, reprezentând calorifere, în valoare deși TVA de

- factura nr./09.06.2004, emisă de societatea, reprezentând calorifere, în valoare deși TVA de

- factura nr. /22.06.2004, emisă de societatea, reprezentând aparat foto, în valoare delei și TVA de

Anul 2006

- factura nr. /27.12.2006 emisă de Suceava, în valoare de lei și TVA delei, reprezentând cameră foto digitală;
- factura nr. /11.01.2007 emisă de SC S.A., în valoare de lei și TVA de, reprezentând mochetă și linoleum.

Așa cum rezultă din actele contestate, organele de control au considerat că cheltuielile ce au la bază documentele menționate mai sus sunt nedeductibile la calculul impozitului pe profit pe motiv că nu au fost utilizate pentru nevoile firmei, fără însă să prezinte considerentele care au dus la această concluzie.

Prin contestația formulată societatea susține că bunurile respective au fost utilizate pentru funcționarea, întreținerea și repararea sediului social.

De asemenea, prin completările la contestația formulată precizează că organele de control nu au avut în vedere că sediul firmei se află în interiorul locuinței proprietate personală și că a pus la dispoziția firmei un birou, holul, baia, bucătăria și o cameră de protocol.

Prin referatul cu propuneri de soluționare se precizează că în urma contestației formulate de contribuabil organele fiscale s-au prezentat la fața locului și au constatat că „sediul social se află în același spațiu în care locuiește și reprezentantul societății, motiv pentru care cheltuielile cu reparațiile și dotările urmează a fi analizate și repartizate în funcție de utilizator (proprietar sau societate)”, propunându-se refacerea actului.

Potrivit art. 64 și 107 din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată,

„Art. 64

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale [...]

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

„Art. 107

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

De asemenea, Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind

obligățiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", la punctul 2.1.2, prevede următoarele:

„2.1.2. "Motivul de fapt" - se va înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și prezentarea consecinței fiscale. Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.”

Având în vedere că organele de control nu au precizat considerentele care au dus la concluzia că bunurile nu au fost utilizate pentru nevoile firmei și nu au ținut cont de faptul că sediul social al societății se află în același spațiu în care locuiește și reprezentantul societății, urmează a se desființa decizia de impunere contestată pentru impozitul pe profit rezultat prin neadmiterea la deducere a cheltuielilor în sumă de lei, în vederea reanalizării și stabilirii cuantumului cheltuielilor aferente bunurilor utilizate pentru nevoile firmei și implicit a recalculării impozitului pe profit.

Față de cele prezentate, urmează **a se desființa** Decizia de impuneredin 20.03.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal Suceava sub număruldin 21.03.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 21.03.2007 de Activitatea de Control Fiscal Suceava, pentru **impozitul pe profit în sumă delei**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în această decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept, se face aplicarea prevederilor **art 186 (3)** „Soluții asupra contestației” din **O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit căroră:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală,

este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

3. Referitor la suma de lei, reprezentând lei impozit pe profit șitaxă pe valoarea adăugată.

Prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 09.05.2007, depusă în completarea contestației nr. din 11.04.2007, petenta precizează că renunță la contestația formulată pentru suma de lei, reprezentând lei impozit pe profit șitaxă pe valoarea adăugată, astfel:

-impozit pe profit pentru anul 2004, privind bonul de vânzare nr...../15.09.2004;

-taxă pe valoarea adăugată ce are la bază bonul de vânzare nr...../15.09.2004;

- lei impozit pe profit aferent anului 2006, pe motiv că societatea a omis să înregistreze cheltuielile nedeductibile evidențiate în contul 6581, în sumă delei.

Dispozițiile **art. 178 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează următoarele:

„Retragerea contestației

(1) Contestația poate fi retrasă de contestator până la soluționarea acesteia. Organul de soluționare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renunțarea la contestație.”

În ceea ce privește acest articol, Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005, **la pct. 4.3** stipulează:

„4.3. Organul de soluționare competent va comunica decizia prin care ia act de renunțarea la contestație după expirarea termenului general de depunere a contestației.”

Prin urmare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava **constată renunțarea** de către **S.C.S.R.L.** la contestația formulată împotriva Deciziei de impuneredin 20.03.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal Suceava sub număruldin 21.03.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 21.03.2007 de Activitatea de Control Fiscal Suceava, **privind suma de lei, reprezentând lei impozit pe profit șitaxă pe valoarea adăugată.**

4. Referitor la accesoriile în sumă de lei, din care lei majorări de întârziere și lei penalități, aferente impozitului pe profit.

În fapt, organele fiscale au calculat pentru neplata în termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar pentru anii 2004 și 2006, în sumă delei, majorări de lei și penalități de întârziere de lei.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală republicată la data de 24.06.2004 și modificată prin Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, articole care au devenit 115, 116 și 121 printr-o nouă republicare a actului normativ la data de 26.09.2005, unde se precizează:

„Art. 114

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...]

Art. 115

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

Art. 120

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Din textele de lege mai sus citate se reține că pentru neachitarea în termen a obligațiilor bugetare, contribuabilii datorează majorări de întârziere și penalități.

Ca urmare a neachitării impozitului pe profit în sumă delei, stabilit prin Decizia de impuneredin 20.03.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal Suceava sub număruldin 21.03.2007, organul de control a calculat dobânzi de întârziere și penalități în sumă totală de lei.

Având în vedere că pentru impozitul pe profit în sumă de lei, stabilit suplimentar de organele de control, societatea recunoaște că datorează această sumă, renunțând la contestația formulată inițial, se conchide că datorează și accesoriile aferente.

Întrucât în totalul accesoriilor în sumă de lei, aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de organele de control, delei, se regăsesc și accesoriile aferente impozitului pe profit în sumă de lei, pentru care societatea a renunțat la contestația formulată, iar pentru impozitul pe profit în sumă delei decizia de impunere a fost desființată, urmând să se procedeze la reanalizarea acestuia, strict pentru aceeași perioadă și aceeași sumă, și să se emită un nou act administrativ fiscal care să aibă în vedere cele menționate în prezenta decizie și prevederile legale aplicabile în speță, se va desființa Decizia de impuneredin 20.03.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal Suceava sub număruldin 21.03.2007 și pentru dobânzile și penalitățile aferente, în vederea recalculării acestora, având în vedere cele menționate în prezenta decizie.

Având în vedere principiul de drept „accessorium sequitur principale” (accesoriul urmează principalul), **se va desființa** Decizia de impuneredin 20.03.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal Suceava sub număruldin 21.03.2007 **pentru majorări de întârziere de lei și penalitățile de lei**, aferente impozitului pe profit, urmând ca organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de control fiscal Suceava, prin altă echipă să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la reanalizarea și recalcularea dobânzilor și penalităților de întârziere, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei

5. Referitor la suma de, cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate pronunța asupra obligației societății de a colecta taxă pe valoarea adăugată pentru deșeurile în sumă delei, în condițiile în care organele de control nu au analizat dacă sunt

îndeplinite condițiile pentru ca operațiunea să intre în categoria operațiunilor taxabile.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de control au stabilit că societatea avea obligația colectării taxei pe valoarea adăugată în sumă de, aferentă deșeurilor obținute în procesul de producție în sumă totală delei, din care în anul 2004 pentru cantitatea de tone în sumă delei, în anul 2005 pentru cantitatea detone în sumă delei și în anul 2006 pentru cantitatea detone în sumă de lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 126 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează că:

„Sfera de aplicare

(1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1);

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).”

Referitor la aplicarea acestui articol, Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, prevăd următoarele:

„1. (1) În sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, dacă cel puțin una dintre condițiile stipulate la lit. a) - d) nu este îndeplinită, operațiunea nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.”

De asemenea, la **art. 134** din **Legea nr. 571/2003** privind Codul fiscal, se prevede că:

„Faptul generator și exigibilitatea - reguli generale

(1) Faptul generator al taxei reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale, necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă atunci când autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, la un moment dat, să solicite taxa pe valoarea adăugată de la plătitorii taxei, chiar dacă plata acesteia este stabilită prin lege la o altă dată.

(3) Faptul generator al taxei intervine și taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată operațiunile care îndeplinesc condițiile prevăzute expres de lege.

În urma verificării efectuate organele de control au stabilit că societatea avea obligația colectării taxei pe valoarea adăugată în sumă de, aferentă deșeurilor obținute în procesul tehnologic în sumă delei, din care în anul 2004 cantitatea de tone în sumă delei, în anul 2005 cantitatea detone în sumă delei și în anul 2006 cantitatea detone în sumă de lei.

Societatea susține că organele de control nu au ținut cont de pierderile tehnologice, reprezentând rumeguș și deșeuri nevandabile.

Așa cum rezultă din actele contestate, organele de control au stabilit că societatea avea obligația colectării taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile obținute, fără însă să analizeze dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru ca operațiunea să intre în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.

Potrivit textelor de lege menționate mai sus, una din condițiile ca operațiunile să intre în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată este ca acestea să constituie livrări de bunuri sau prestări de servicii efectuate cu plată.

Organele de control precizează că s-a calculat taxa pe valoarea adăugată pentru deșeurile obținute în urma procesului tehnologic, fără însă să analizeze dacă acestea au fost livrate și dacă reprezintă operațiune impozabilă.

Societatea susține că deșeurile obținute au fost valorificate și anexează registrul de gater și unele facturi din care rezultă vânzarea acestora.

Așa cum s-a prezentat și la punctul din prezenta decizie, referitor la impozitul pe profit, prin actele ce fac obiectul contestației organele de control nu au prezentat documentele avute în vedere, modul de stabilire a cantităților de deșeuri și considerentele care au stat la baza concluziei că societatea nu a înregistrat în contabilitate cantitățile respective.

Organele de control nu precizează concret ce reprezintă deșeurile respective și cum s-a ajuns la concluzia că produsele au fost obținute efectiv de societate și că nu reprezintă pierderi tehnologice.

Acest aspect este menționat și prin referatul cu propuneri de soluționare, unde se precizează că în urma contestației formulate de contribuabil organele fiscale s-au prezentat la fața locului și au constatat că „în urma procesului de producție (debitarea lemnului) rezultă cherestea, deșeuri, rumeguș și pierderi tehnologice în anumite procente, care nu au fost explicate în actul de control și nu se poate trage o concluzie asupra debitelor stabilite suplimentar”, propunându-se refacerea actului.

Potrivit art. 64 și 107 din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată,

„Art. 64

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale [...]

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

„Art. 107

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

De asemenea, Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", la punctul 2.1.2, prevede următoarele:

„2.1.2. "Motivul de fapt" - se va înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și prezentarea consecinței fiscale. Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.”

Având în vedere că organele de control nu au analizat dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru ca operațiunile să intre în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată și nu precizează documentele avute în vedere, modul de stabilire a cantităților de deșeurii și considerentele care au stat la baza concluziei că societatea nu le-a înregistrat în contabilitate și că avea obligația calculării taxei pe valoarea adăugată, organul de soluționare nu se poate pronunța asupra cauzei, motiv pentru care urmează **a se desființa decizia** de impunere contestată pentru taxa pe valoarea adăugată **în sumă de**
.....

6. Referitor la suma de lei, cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate pronunța asupra dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă unor bunuri achiziționate, în condițiile în care organele de control nu precizează cauzele care au dus la concluzia că bunurile respective nu au fost utilizate în scopul operațiunilor taxabile.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de control au considerat că societatea contestatoare nu are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, pe motiv că bunurile respective nu au fost utilizate pentru nevoile firmei.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, unde se prevede că:

„Dreptul de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă. [...]

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;

b) taxa pe valoarea adăugată achitată pentru bunurile importate.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că persoanele impozabile au dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată pentru bunurile și serviciile achiziționate dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

În urma verificării efectuate, organele de control au stabilit că societatea nu are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, pe motiv că bunurile respective nu au fost utilizate pentru nevoile firmei, astfel:

Anul 2004

- factura nr./17.05.2004, emisă de societatea, reprezentând țevă instalații termoelectrice, în valoare deși TVA de

- factura nr./09.06.2004, emisă de societatea, reprezentând calorifere, în valoare deși TVA de

- factura nr./09.06.2004, emisă de societatea, reprezentând calorifere, în valoare deși TVA de

- factura nr./22.06.2004, emisă de societatea, reprezentând aparat foto, în valoare delei și TVA de

Anul 2005

- factura nr./07.09.2005, reprezentând adeziv ceresit, în valoare de și TVA de

Anul 2006

- factura nr. /27.12.2006 emisă de Suceava, în valoare de lei și TVA delei, reprezentând cameră foto digitală;

Anul 2007

- factura nr. /11.01.2007 emisă de SC S.A., în valoare de lei și TVA de, reprezentând mochetă și linoleum.

Așa după cum rezultă din actele contestate, organele de control au considerat că taxa pe valoarea adăugată ce are la bază documentele menționate mai sus este nedeductibilă pe motiv că bunurile nu au fost utilizate pentru nevoile firmei, fără însă să prezinte considerentele care au dus la această concluzie.

Prin contestația formulată societatea susține că bunurile respective au fost utilizate pentru funcționarea, întreținerea și repararea sediului social.

De asemenea, prin completările la contestația formulată precizează că organele de control nu au avut în vedere că sediul firmei se află în interiorul locuinței proprietate personală și că a pus la dispoziția firmei un birou, holul, baia, bucătăria și o cameră de protocol.

Prin referatul cu propuneri de soluționare se precizează că în urma contestației formulate de contribuabil organele fiscale s-au prezentat la fața locului și au constatat că „sediul social se află în același spațiu în care locuiește și reprezentantul societății, motiv pentru care cheltuielile cu reparațiile și dotările urmează a fi analizate și repartizate în funcție de utilizator (proprietar sau societate)”, propunându-se refacerea actului.

Potrivit art. 64 și 107 din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată,

„Art. 64

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale [...]

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

„Art. 107

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

De asemenea, Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", la punctul 2.1.2, prevede următoarele:

„2.1.2. "Motivul de fapt" - se va înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și prezentarea consecinței fiscale. Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.”

Având în vedere că organele de control nu au precizat considerentele care au dus la concluzia că bunurile nu au fost utilizate pentru nevoile firmei și nu au ținut cont de faptul că sediul social al societății se află în același spațiu în care locuiește și reprezentantul societății, urmează a se desființa decizia de impunere contestată pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, în vederea reanalizării și stabilirii valorii bunurilor utilizate pentru nevoile firmei și implicit a taxei pe valoarea adăugate aferente.

Față de cele prezentate, urmează **a se desființa** Decizia de impuneredin 20.03.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal Suceava sub număruldin 21.03.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 21.03.2007 de Activitatea de Control Fiscal Suceava, **pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în această decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept, se face aplicarea prevederilor **art 186 (3)** „Soluții asupra contestației” din **O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit căroră:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

7. Referitor la accesoriile în sumă de lei, din care lei majorări de întârziere și lei penalități, aferente taxei pe valoarea adăugată.

În fapt, organele fiscale au calculat pentru neplata în termen a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar pentru anii 2004, 2005 și 2006, în sumă delei, majorări de lei și lei penalități de întârziere.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală republicată la data de 24.06.2004 și modificată prin Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, articole care au devenit 115, 116 și 121 printr-o nouă republicare a actului normativ la data de 26.09.2005, unde se precizează:

„Art. 114

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...]

Art. 115

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

Art. 120

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Din textele de lege mai sus citate se reține că pentru neachitarea în termen a obligațiilor bugetare, contribuabilii datorează majorări și penalități de întârziere.

Ca urmare a neachitării taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită suplimentar prin Decizia de impuneredin 20.03.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal Suceava sub număruldin 21.03.2007, organul de control a calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei.

Având în vedere că pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de, stabilită suplimentar de organele de control, societatea recunoaște că datorează această sumă, renunțând la contestația formulată inițial, se conchide că datorează accesoriile aferente.

Întrucât în totalul accesoriilor în sumă de lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de control, în sumă totală delei, se regăsesc și accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de, pentru care societatea a renunțat la contestația formulată, iar pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei decizia de impunere a fost desființată, urmând să se procedeze la reanalizarea acesteia, strict pentru aceeași perioadă și aceeași sumă, și să se emită un nou act administrativ fiscal care să aibă în vedere cele precizate în prezenta decizie și prevederile legale aplicabile în speță, se va desființa Decizia de impuneredin 20.03.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal Suceava sub număruldin 21.03.2007 și pentru dobânzile și penalitățile aferente, în vederea recalculării și reanalizării acestora, având în vedere cele menționate în prezenta decizie.

Având în vedere principiul de drept „accesorium sequitur principale” (accesoriul urmează principalul), se va desființa Decizia de impuneredin 20.03.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal Suceava sub număruldin 21.03.2007 pentru majorări de întârziere de lei și penalitățile de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de control fiscal Suceava, prin altă echipă să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la reanalizarea și recalcularea dobânzilor și penalităților de întârziere, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 19, 126, 134 și 145 din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal, punctele 12 și 35 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, punctele 4.58 și 5.3 din Ordinului Ministerului Finanțelor Publice nr. 306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate

cu directivele europene, Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1752 / 2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, art. 64, 107, 114, 115, 120 și 178 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, prevederile pct. 4.3 și 12.7 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, coroborate cu prevederile art. 186 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E:

- **Desființarea** Deciziei de impuneredin 20.03.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal Suceava sub număruldin 21.03.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 21.03.2007, privind suma de lei, reprezentând:

-lei impozit pe profit;
- lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei penalități aferente impozitului pe profit;
- lei T.V.A.;
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată,

în vederea reanalizării cauzei strict pentru aceeași perioadă și aceleași obligații bugetare, conform celor reținute în cuprinsul prezentei decizii și a prevederilor legale aplicabile în speță.

Punerea în executare a prezentei decizii, pentru suma pentru care s-a dispus desființarea, va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

- Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava **ia act de renunțarea** la contestația formulată de **S.C.S.R.L.** din localitatea, comuna, județul Suceava împotriva Deciziei de impuneredin 20.03.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal Suceava sub număruldin 21.03.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din

21.03.2007, privind **suma de** lei, reprezentând lei impozit pe profit șitaxă pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.